

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 10696-11-18 שי נ' נ.כ.ס. - ניהול כספים סטודנטיאליים בע"מ

לפני כבוד השופט אודי הקר

התובע:

משה שי

ע"י ב"כ עו"ד רנן זיו

נגד

הנתבעת:

נ.כ.ס. - ניהול כספים סטודנטיאליים בע"מ

ע"י ב"כ עו"ד מאיה עזריאל-לאוב

פסק דין

תביעה בסדר דין מהיר שעניינה בהפרת זכות יוצרים נטענת בצילום, 45,000 ש"ח סכומה.

רקע:

1. התובע הוא צלם עצמאי שחלק מצילומיו מוצגים באתר של סוכנות הצילום 'פלאש 90' (להלן: **"פלאש 90"**). בינו לבין 'פלאש 90' נכרת הסכם, על פיו ניתנת ל'פלאש 90' הזכות להציע התמונות ללקוחותיה תוך שזכות היוצרים בתמונות נותרת שלו (נספח "א" לתצהיר התובע).
2. הנתבעת היא חברה פרטית, בבעלות מלאה של עמותת אגודת הסטודנטים של אוניברסיטת תל אביב.
3. במסגרת פעילותה מפעילה הנתבעת, בין היתר, את האתר www.hometlv.org.il אשר מציע מלגות דיור לסטודנטים של אוניברסיטת ת"א הבוחרים להתגורר בשכונות מסוימות בדרום ת"א וביניהן שכונת 'שפירא'.
4. התובע טוען כי בשנת 2010 צילם מיוזמתו בית בשכונת 'שפירא' בת"א, שעל גגו הוצבה מכונית אדומה. הצילום הועלה לאתר של 'פלאש 90' עם ציון שמו לצד הצילום (נספח "ג" לתצהיר התובע). לטענתו, בסוף חודש יולי 2018 התברר לו כי החל ממועד בלתי ידוע, עשתה הנתבעת שימוש בצילום זה באתר האינטרנט שהיא מפעילה, ללא שקיבלה ממנו רשות לכך, ללא מתן תמורה וללא מתן קרדיט. לטענתו, נמסר לו מ'פלאש 90' כי הנתבעת לא רכשה ממנה את הזכות לעשות שימוש בצילום.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 18-11-10696 שי נ' נ.כ.ס. - ניהול כספים סטודנטיאליים בע"מ

5. ביום 5.8.18, משגילה את השימוש שעושה הנתבעת בצילום, פנה התובע לנתבעת במכתב, בו דרש, בין היתר, כי הנתבעת תפסיק לעשות שימוש בצילום וכי תפצה אותו ב- 30,000 ש"ח על השימוש שעשתה בצילום.
6. משסירבה הנתבעת לדרישת הפיצוי, הוגשה תביעה זו לפיצוי ללא הוכחת נזק בסך 45,000 ש"ח, בגין הפרת זכות היוצרים של התובע. נוכח סכומה התביעה התבררה בסדר דין מהיר.
7. התובע הגיש תצהיר מטעמו ומטעם הנתבעת הוגש תצהירו של מר גיא יום טוב- האחראי על תחום הדיוור בנתבעת (להלן: "מר יום טוב"). משנחקרו העדים והוגשו סיכומי הצדדים, בשל התיק להכרעה.

תמצית טענות הצדדים:

8. התובע טוען (בתמצית): הנתבעת, בעצמה או על ידי מי מטעמה, הפרה את זכות היוצרים שלו בצילום, בניגוד להוראות חוק זכות יוצרים, תשס"ח-2007 (להלן: "החוק" או "חוק זכות יוצרים"). זאת, בעשותה שימוש בצילום ללא הרשאה, ללא תמורה וללא מתן קרדיט, במשך תקופה ארוכה, וכן במשך כחודשיים נוספים לאחר שפנה אליה בכתב.
- לטענתו, השימוש בצילום מהווה הפרה של זכות היוצרים על שני היבטים - החומרית והמוסרית, ויש בה לפגוע בקניינו, במוניטין שלו והיא אף מהווה עשיית עושר שלא במשפט. על כן, לטענתו, הוא זכאי לפיצוי ללא הוכחת נזק בסך 45,000 ש"ח.
9. הנתבעת טוענת (בתמצית): התובע לא עמד בנטל המוטל עליו להוכיח, כי הוא בעל זכות היוצרים בצילום. גם אם יקבע כי לתובע זכויות יוצרים בתמונה וכי היא, או מי מטעמה, עשו שימוש בתמונה שלא כדין, הרי שעומדת לה הגנת "מפר תמים" לפי סעיף 58 לחוק.
- היא פעלה בתום לב ולא הייתה מודעת להפרה הנטענת. מי שטיפל באחזקת האתר לאחר הקמתו הם סטודנטים מאוניברסיטת ת"א שעבדו בנתבעת ואשר הונחו לפעול לפי החוק תוך שמירת זכות יוצרים. ככל שסטודנט העלה תמונה ללא קבלת רשות וללא תמורה (דבר שלא הוכח), הרי שהדבר נעשה שלא בידיעת הנהלת הנתבעת ובתום לב מצידה.
- אשר לגובה הפיצוי טוענת הנתבעת, כי לאור הוראות החוק והפסיקה ובשים לב לנסיבותיו של מקרה זה, סכום הפיצוי, ככל שייפסק, צריך להיות מינורי. זאת, לאור היקף השימוש שעשתה בצילום, לכך שהשימוש בתמונה נעשה בתום לב ושלא לצרכים מסחריים ולכך שנתבע לא נגרם כל נזק מהשימוש שעשתה בתמונה. כן יש לקחת בחשבון את העובדה שהיא הסירה את התמונה מהאתר לאחר פניית התובע וכי היא אף הציעה לתובע פיצוי כספי (שלשיטתה הולם את נסיבותיו של מקרה זה) על מנת לחסוך הצורך בניהול ההליך, אך התובע סרב לכך והעלה דרישות מופרזות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 18-11-10696 שי נ' נ.ב.ס. - ניהול כספים סטודנטיאליים בע"מ

דין והכרעה:

10. כמפורט להלן, **דין התביעה להתקבל באופן חלקי בלבד**. אנמק בתמציתיות כמצוות מחוקק המשנה בעניין תביעות המתבררות בסדר דין מהיר, מבלי להידרש לטענות המהוות הרחבת חזית או טענות שנזנחו בסיכומי הצדדים.

11. דומה שלא יכולה להיות מחלוקת, כי הצילום מהווה "יצירה אמנותית" כהגדרתה בסעיף 1 לחוק זכות יוצרים, וכי ככזו היא זוכה להגנה מכוח סעיף 4(א) לחוק. דומה כי הנתבעת אף זנחה טענתה לעניין זה בסיכומיה (טענה שגם בכתב ההגנה נטענה ללא נימוק ופירוט) ולפיכך לא אדרש לה. די אם אומר, כי מצאתי לקבל טענות התובע לעניין זה.

12. כן מצאתי לקבל טענת התובע, כי הוכיח שהוא בעל זכות היוצרים בצילום.

13. סעיף 64 (1) לחוק זכויות יוצרים קובע חזקה, לפיה: **"מופיע על היצירה בדרך המקובלת שמו של אדם כיוצר היצירה, חזקה היא שאותו אדם הוא יוצר היצירה"**.

14. במקרה זה, בו שמו של התובע מופיע באתר 'פלאש 90' לצד הצילום, קמה החזקה כי הוא ה"יוצר" של הצילום. חזקה זו לא נסתרה על ידי הנתבעת.

15. בנסיבות אלו, לאור סעיף 33 לחוק הקובע כי: **"היוצר של יצירה הוא הבעלים הראשון של זכות היוצרים ביצירה"** ומשלא הוכח שהתובע העביר זכותו לאחר, מצאתי לקבל טענת התובע, כי הוא בעל זכות היוצרים בצילום.

16. אומנם הנתבעת טוענת בסיכומיה, כי זכות היוצרים הועברה מהתובע ל'פלאש 90' (ראו סעי' 12 לסיכומיה), אך מצאתי לדחות טענה זו. טענה זו, שהועלתה לראשונה בסיכומי הנתבעת, מהווה הרחבת חזית ודי בכך כדי לדחותה. למעלה מן הצורך אוסיף, כי יש לדחות טענה זו גם לגופה. ראשית, הטענה לא הוכחה, ולו בראשית ראיה; שנית- ממסמך "אישור הזכויות" עליו חתמה 'פלאש 90' (נספח "ב" לתצהיר התובע) עולה, כי 'פלאש 90' מאשרת ש **"כל זכויות היוצרים בצילומים שמועלים לאתר נשארות של הצלם [התובע]"**.

אומנם התובע טוען כי ההסכם שבינו לבין 'פלאש 90' הוא בעל-פה ואף סירב לספק פרטים אודותיו (עמוד 3 לפרוטוקול, שורה 25 עד עמוד 7 שורה 17), אולם לכך יש השלכות לעניין הוכחת (או אי הוכחת) הנזק שנגרם לו בגין השימוש שעשתה הנתבעת בצילום, ולא לעניין זכותו בצילום – שעה ש'פלאש 90' אישרה כי הוא בעל הזכות.

17. אומנם, ככל שהנתבעת הייתה מוכיחה, כי רכשה הצילום מ'פלאש 90', לה נתן התובע הרשאה למכור הצילום, לא הייתה קמה לתובע עילת תביעה, אולם הנתבעת לא הוכיחה טענה זו (שאף לא נטענה בכתב ההגנה) ומר יום טוב (המצהיר מטעמה) אף הבהיר כי:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 10696-11-18 שי נ' נ.כ.ס. - ניהול כספים סטודנטיאליים בע"מ

"אני כמו בהמון תמונות אחרות מניח הנחה שאנו עובדים בצורה מסודרת, שכל תמונה מועלית כמו שצריך. אין לי את ההוכחה ששילמתי לו ובשביל זה אני עומד כדי לקחת באחריות בין אם זה היה בתקלה או בטעות, אין לי את ההוכחות על הדברים האלה ולכן אני מוכן לקחת אחריות בגודל של הכתפיים שלי לא שלי של האתר הזה, כתוב אתר מלגות ואי אפשר לפספס, אבל אני מוכן לקחת אחריות אבל באופן סביר".

(עמוד 17 לפרוטוקול, שורות 12-16).

ובהמשך:

"לא. אני אמרתי שאני לוקח אחריות שאין לי יכולת להוכיח ששילמנו, אין לי כל כך דרך לשלוח חשבונית מלפני שנה ולהוכיח, במקרה שאין לי ושאחד העובדים העלה בטעות או לא בטעות, יכול להיות שהביא את זה באישור אין לי דרך להוכיח את זה אז גם אז אני לוקח אחריות".

(עמוד 17 לפרוטוקול, שורה 31 עד עמוד 18 לפרוטוקול, שורה 2).

18. בנסיבות אלו, דומה שהנתבעת מודה הן בזכויות התובע בצילום, הן בכך שהזכות הופרה והן באחריותה לכך.

הפרת זכות היוצרים:

19. זכות היוצרים, שתכליתה להגן על קניינו הרוחני של האדם, מחולקת לזכות כלכלית ולזכות מוסרית.

20. הזכות הכלכלית חקוקה, בעיקרה, בסעיף 11 לחוק זכות יוצרים, והיא מקנה לבעליה את הזכות הבלעדית לבצע פעולות מוגדרות ביצירה ולנצלה ככנס כלכלי (בכפוף לתנאים המפורטים בחוק).

21. לאור הוראות החוק: פעולותיה של הנתבעת בהעתקת הצילום (סעי' 11(1) לחוק) והעמדתו לרשות הציבור על ידה (סעי' 11(5) לחוק), מהוות הפרת זכות היוצרים הכלכלית של התובע (לפי סעיף 47 לחוק).

22. פעולות אלו של הנתבעת אף מהוות הפרת הזכות המוסרית הקבועה בסעיפים 45-46 לחוק. סעיף 46(1) לחוק קובע כי:

"זכות מוסרית ביחס ליצירה היא זכות היוצר-

(1) כי שמו ייקרא על יצירתו בהיקף ובמידה הראויים בנסיבות העניין".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 18-11-10696 שי נ' נ.כ.ס. - ניהול כספים סטודנטיאליים בע"מ

סעיף זה נועד להבטיח ליוצר, שיצירתו תיוחס לו בהיקף ובמידה הראויים. פרסום הצילום על ידי הנתבעת, ללא מתן קרדיט וציון שמו של התובע כיוצר הצילום, מהווה הפרת זכותו המוסרית לייחוס היצירה על שמו (סעי' 50 (א) לחוק).

23. לפיכך, מצאתי כי במקרה זה התובע עמד בנטל המוטל עליו להוכיח, כי הנתבעת הפרה הן את זכותו הכלכלית בצילום והן את זכותו המוסרית.

24. לטענת הנתבעת עומדת לה ההגנה הקבועה בסעיף 58 לחוק – הגנת "מפר תמים". מצאתי לדחות גם טענתה זו.

25. סעיף 58 לחוק זכויות יוצרים קובע:

"הופרה זכות יוצרים או זכות מוסרית, ואולם המפר לא ידע ולא היה עליו לדעת, במועד ההפרה, כי קיימת זכות יוצרים ביצירה, לא יחויב בתשלום פיצויים עקב ההפרה".

26. לשון הסעיף וההלכה הפסוקה קובעים, כי הגנה זו חלה רק על מי שהפר זכות יוצרים מבלי שידע ומבלי שהיה עליו לדעת על עצם קיומה של זכות יוצרים ביצירה. ההגנה איננה חלה מקום בו המפר טעה או לא ידע מי בעל הזכות או מה היקף ההרשאה הניתנת לשימוש ביצירה:

"הגנת המפר התמים עומדת אפוא למי שלא ידע ולא חשד כלל בקיומה של זכות יוצרים ביצירה. רק הנחה מוטעית- שיש לה יסוד נאמן- על אי קיום זכות יוצרים תקים למפר הגנה, ואילו הנחה סתמית על קיומה של הרשאה או על כך שאין מדובר בהעתקה- אינה מקימה את ההגנה".

(ברע"א 7774/09 אמיר וינברג נ' אליעזר ויסהוף (28.8.12)).

כן ראו ע"א 1248/15 Fisher Price Inc נ' דורון- יבוא וייצוא בע"מ (31.8.17):

"...משעה שלשיטתי הפרו המשיבים הפרה ישירה, לא תעמוד להם הגנת מפר תמים, שהיא מצומצמת למקרים חריגים בלבד, בהם הגנת זכות היוצרים ביצירות מושא ההפרה עשויה להיות מוטלת בספק באופן סביר, כדוגמת יצירות ישנות אשר אפשר לסבור שעברו זה מכבר לנחלת הכלל, או יצירות שלגביהן המפר לא ידע או לא עליו לדעת כי זכאיות הן להגנת זכות יוצרים (שם)... נטל ההוכחה לקיומה של הגנת מפר תמים מוטל על כתפי הנתבע".

27. בענייננו, לא רק שהנתבעת לא טענה ולא הוכיחה, כי סברה (בטעות) כי כלל אין בצילום זכות יוצרים, אלא שהיא העידה כי הייתה מודעת לזכות זו ואף יתכן שרכשה מיפלאש 90 את הזכות לעשות בו שימוש (עמוד 17 לפרוטוקול, שורות 12-16). בנסיבות אלו הנתבעת אינה יכולה להיבנות מהגנת "המפר התמים" שבסעיף 58 לחוק. אני מקבל את טענתה, כי פעלה בתום לב וכי לא הייתה מודעת שאחד מעובדיה עשה שימוש מפר בצילום, אולם אין די ב"תום לב" כדי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 18-11-10696 שי נ' נ.ב.ס. - ניהול כספים סטודנטיאליים בע"מ

לחסות תחת כנפי הגנת ה"מפר התמים". עם זאת לתום הלב נפקות בשאלת גובה הפיצוי, ועל כך להלן.

28. משקבעתי כי הנתבעת הפרה את זכות היוצרים של התובע בצילום וכי היא אינה חוסה תחת הגנת המפר התמים, נותר לדון בשיעור הפיצוי המגיע לתובע.

הסעד-גובה הפיצוי :

29. על פי סעיף 56(א) לחוק זכויות יוצרים, מקום בו בית המשפט קובע כי הופרה זכות יוצרים, הוא רשאי לפסוק פיצויים בלא הוכחת נזק, בסכום שלא יעלה על 100,000 ש"ח. סעיף 56(ב) לחוק מפרט שיקולים אותם יש להביא בחשבון לעניין פסיקת הפיצוי ושיעורו, ובכללם: היקף ההפרה, משך הזמן שבו בוצעה, חומרת ההפרה, הנזק שנגרם לתובע, הרווח שצמח לנתבע בשל ההפרה, מאפייני פעילותו של הנתבע, היחסים שבין הצדדים, ותום ליבו של הנתבע.

30. יישומם של שיקולים אלו במקרה זה מוביל למסקנה, כי ככל שיש לפסוק פיצוי לטובת התובע, הרי שפיצוי זה צריך להיות מינימאלי. אפרט:

31. **היקף ההפרה** - עניינו של מקרה זה בצילום אחד בלבד, שאין לנתבעת עניין מיוחד דווקא בו, אשר פורסם באחד מהעמודים של אתר בעל חשיפה נמוכה, המיועד לציבור סטודנטים באוניברסיטת תל אביב והמעוניינים לשכור דירה בדרום תל אביב (עמוד 12 לפרוטוקול, שורה 26 עד עמוד 13, שורה 2; עמוד 17 לפרוטוקול, שורות 1-3) אוסיף, כי גם התובע לא ידע על ההפרה והוא אף בחר שלא לציין איך אודות ההפרה בסופו של יום.

32. **חומרת ההפרה** - כאמור, הצילום פורסם בתום לב, באתר בעל חשיפה נמוכה, מבלי שלנתבעת עניין מיוחד בצילום זה דווקא. הנתבעת לא עשתה שימוש מסחרי בצילום ואף לא הסתייעה בו לשם פעילות מסחרית. הנתבעת היא חברה אותה מפעילה עמותת הסטודנטים של אוניברסיטת תל אביב, ופעילותה אינה למטרת רווח. טענות הנתבעת לעניין זה לא נסתרו ואני מקבלן. טענת התובע כי חשב כביכול שמדובר באתר נדל"ן (עמ' 9 לפרוטוקול) אינה נהירה ולא הובהר על מה היא נסמכת.

33. **הנזק הממשי לתובע**: נראה כי לתובע לא נגרם כל נזק כספי ממשי. התובע לא הוכיח קיומו של נזק ואף סירב לחשוף את פרטי ההסכם (שנכרת לטענתו בעל פה) בינו לבין 'פלאש 90'.

מעדותו של התובע עולה, כי על פי ההסכם שבינו לבין 'פלאש 90', 'פלאש 90' שילמה לו מראש עבור מספר רב של צילומים, והיא רשאית למכור צילומים אלו ללקוחותיה מבלי שהתובע יהיה זכאי לתמורה נוספת בגין מכירתם (עמוד 6 לפרוטוקול, שורות 15-18). התובע לא הוכיח כי תמונה זו אינה נכללת בתמונות אלו וממילא לא הוכיח, כי היה זכאי לתמורה כלשהי אם הנתבעת הייתה רוכשת את התמונה מ'פלאש 90'. בנסיבות אלו לא ניתן ללמוד על נזק כספי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 10696-11-18 שי נ' נ.כ.ס. - ניהול כספים סטודנטים בע"מ

ממשי שנגרם לתובע (אם בכלל) בשל השימוש המפר. אמנם עסקין בפיצוי ללא הוכחת נזק, אולם משהיקף הנזק הממשי שנגרם לתובע מהווה שיקול בקביעת שיעור הפיצוי, יש נפקות לעובדה זו.

אוסף, כי טענת התובע שבמועד סמוך למועד חתימתו על תצהירו, מכר את זכות השימוש בצילום לחברה אחרת (שאת שמה לא מסר) תמורת 2,500 ש"ח בצירוף מע"מ (נספח ח' לתצהירו) אינה יכולה לסייע לתובע לעניין זה. מחקירת התובע עולה, כי הצילום אליו מתייחס נספח ח' לתצהירו הוא צילום אחר מהצילום מושא תיק זה וכי בצילום זה נעשה שימוש מסחרי על ידי חברה מסחרית (עמוד 8 לפרוטוקול, שורה 24). ממילא לא ניתן ללמוד מכך לעניינו.

34. **הרווח שצמח לנתבע בשל ההפרה** - הוכח כי לנתבעת לא צמח רווח ממשי מההפרה. כאמור טענת הנתבעת כי מדובר באתר אינפורמטיבי בלבד, שאינו מסחרי, המיועד לקהל יעד מצומצם ובעל תנועה דלה מאוד של גולשים לא נסתרה. כן לא נסתרה טענת הנתבעת כי היא אינה מרוויחה מכך שסטודנטים שוכרים דירות בדרום תל אביב. אוסף, כי מהעדויות בתיק לא ניתן ללמוד כמה היה עולה לנתבעת לרכוש את הצילום מ'פלאש 90', אם הייתה מעוניינת בכך, אולם דומה כי עלות הרכישה לא הייתה גבוהה (עמ' 6 לפרוטוקול, שורות 13-18).

35. **מאפייני פעילותה של הנתבעת** - הנתבעת אמנם חברה פרטית שמנהלת תקציב של מיליונים (ראו עדות מר יום טוב - עמ' 14 לפרוטוקול). עם זאת, עולה מהראיות, כי פעילות הנתבעת נעשית עבור עמותת הסטודנטים, שלא למטרות רווח וכי האתר בו פורסם הצילום הוא אתר אינפורמטיבי שאין בו פעילות מסחרית ואין בו פעילות למטרות רווח.

36. **טיב היחסים בין התובע לנתבעת** : לא היו יחסים כלשהם בין התובע לבין הנתבעת קודם לכן.

37. **תום ליבה של הנתבעת** - אמנם קבעתי לעיל, כי הנתבעת אינה חוסה תחת הגנת "מפר תמים", אך אין בכך לקבוע כי לא הייתה תמת לב. לאחר שמיעת עדויות הצדדים ובחינת הראיות בתיק, השתכנעתי כי השימוש המפר בתמונה נעשה בטעות ובתום לב על ידי אחד מעובדי הנתבעת, ללא ידיעת מנהלי החברה, ללא כוונת זדון ומבלי שהתכוונה להפיק רווח כלשהו מכך.

38. **משך הזמן שבו בוצעה ההפרה** : עולה מעדותו של מר יום טוב כי הצילום הופיע באתר לתקופה של מעל לשנה (עמ' 13, שורה 17). הנתבעת אומנם הסירה את התמונה מהאתר רק כחודשיים לאחר מכתבו הראשון של התובע, אולם אני מקבל את טענת הנתבעת כי פעלה על מנת להסיר התמונה במהירות וכי הדבר התעכב בשל בעיות טכניות (עמוד 15 לפרוטוקול, שורה 28 עד עמוד 16, שורה 2). מכל מקום, אין חולק, כי בעקבות פניית התובע הנתבעת הסירה התמונה מהאתר עוד בטרם הוגשה תביעה זו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 10696-11-18 שי נ' נ.ב.ס. - ניהול כספים סטודנטיאליים בע"מ

אוסף, כי לא מצאתי שלמשך הזמן בו פורסם הצילום הייתה משמעות מהותית בענייננו, לא לתובע ולא לנתבעת. הן לאור אופי הפרסום ואופיו של האתר, הן לאור קהל היעד של האתר וחשיפתו הנמוכה והן לאור התנהגות הצדדים עובר לגילוי ההפרה ולאחריה.

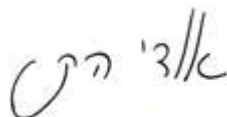
39. לאור כל האמור, ולאחר ששקלתי השיקולים הנ"ל, בהעדר נזק של ממש לתובע, בהעדר רווח לנתבעת, לאור תום ליבה של הנתבעת, זהות הצדדים ומאפייני פעילותה של הנתבעת, מצאתי להעמיד את שיעור הפיצויים ללא הוכחת נזק במקרה זה על סך של 2,500 ש"ח בלבד. לעניין זה השוו: רע"א 12/17 **אפרים שריר נ' נירית זרעים בע"מ** (28.3.17), תא"מ (ת"א) 53299-09-16 **שלומית כרמלי נ' וואלה תקשורת בע"מ** (18.1.18) וכן ת"א (ת"א) 25900-12-13 **שי זכאי נ' חגית ברוורמן**, (3.7.17).

סוף דבר :

40. לאור כל האמור, אני מחייב את הנתבעת לשלם לתובע פיצוי, ללא הוכחת נזק, בסך כולל של 2,500 ש"ח. סכום זה ישולם בתוך 30 ימים, שאם לא כן יישא הפרשי הצמדה וריבית כדין.

41. אשר להוצאות- בשים לב לפער בין סכום התביעה לסכום שנפסק, ובשים לב לכך שהנתבעת הציעה לתובע פיצוי, בטרם פתיחת ההליך, ולכך שיתכן כי לולא דרישתו לפיצוי בסכום מופרז היה בידי הצדדים לחסוך הצורך בניהולו של הליך זה, לא מצאתי ליתן צו להוצאות וכל צד יישא בהוצאותיו.

ניתן היום, ט"ו אלול תשע"ט, 15 ספטמבר 2019, בהעדר הצדדים.

אודי הקר, שופט

